

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Sylvy Šiškeové a soudců Ivo Pospíšila a Petra Pospíšila v právní věci žalobkyně: **Seznam.cz, a.s.**, se sídlem Radlická 3294/10, Praha 5, zast. Mgr. Matyášem Kuželou, advokátem se sídlem Truhlářská 1104/13, Praha 1, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem třída Kpt. Jaroše 1926/7, Brno, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného spočívajícím v poskytnutí informací uvedených ve sdělení ze dne 3. 9. 2024, č. j. ÚOHS-33262/2024/400, pod body 2), 3), 4) a 5), v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 12. 3. 2026, č. j. 31 A 81/2024 - 113,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 12. 3. 2026, č. j. 31 A 81/2024 - 113, **se ruší** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobkyně se u Krajského soudu v Brně domáhala, aby deklaroval nezákonnost zásahu žalovaného, který spatřovala v tom, že žalovaný třetí osobě (žadateli) poskytl podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, informace o probíhajícím přestupkovém řízení vedeném s žalobkyní.

[2] Krajský soud rozsudkem ze dne 13. 5. 2026, č. j. 31 A 81/2024 - 70, žalobě vyhověl a určil, že postup žalovaného byl nezákonným zásahem. Tento závěr krajský soud založil

na tom, že žalovaný žalobkyni před poskytnutím informace o žádosti nevyrozuměl a neumožnil jí vyjádřit se k věci, čímž porušil její procesní práva.

[3] Nejvyšší správní soud (NSS) ke kasační stížnosti žalovaného rozsudkem ze dne 28. 11. 2025, č. j. 2 As 115/2025 - 55, rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Uvedl, že pochybení spočívající v tom, že osobě, které se požadované informace týkají, není umožněno se k věci vyjádřit, může podle okolností vést ke konstatování nezákonného zásahu. Je však třeba posoudit, zda byl vůbec dán prostor pro případné odmítnutí poskytnutí informací a zda byla žalobkyně skutečně zkrácena na svých právech a oprávněných zájmech. NSS vedle toho také konstatoval, že veškeré žadatelem požadované informace již byly veřejně dostupné v odůvodnění rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 25. 6. 2024, č. j. 31 A 25/2024 - 85 (dále jen „rozsudek č. j. 31 A 25/2024 - 85“), a uložil krajskému soudu, aby tuto skutečnost při dalším rozhodování také zohlednil.

[4] Krajský soud ve věci opětovně rozhodl rozsudkem označeným v záhlaví a žalobu zamítl. Uvedl, že v odůvodnění rozsudku č. j. 31 A 25/2024 - 85 jsou obsaženy odlišné informace než ty, o nichž to konstatoval kasační soud. Závazným právním názorem NSS je však krajský soud vázán. Vyšel proto z toho, že informace, jejichž poskytnutím se měl žalovaný dopustit nezákonného zásahu, již byly veřejně dostupné, a do práv žalobkyně tak nemohlo být zasaženo jejich poskytnutím žadateli.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[5] Žalobkyně (dále „stěžovatelka“) podala proti druhému rozsudku krajského soudu kasační stížnost. Má za to, že krajský soud se neřídil závazným právním názorem NSS, a proto je kasační stížnost přípustná. Krajský soud v rozporu se závěry NSS vůbec neposoudil argumenty stěžovatelky a žalovaného a vycházel ze skutečností, o nichž sám tvrdí, že nejsou pravdivé. Závěr kasačního soudu o veřejné dostupnosti informací není právním názorem, ale závěrem o skutkovém stavu, od něhož se krajský soud mohl odchýlit. Pokud se krajský soud domníval, že závěry NSS stojí na nesprávně zjištěném skutkovém stavu, měl skutkový stav sám postavit najisto a podle takto zjištěného skutkového stavu rozhodnout. Rozsudek krajského soudu vychází ze skutečností, které nemají oporu ve spise, resp. jsou s jeho obsahem v rozporu. Napadený rozsudek je i vnitřně rozporný, neboť se opírá o závěr, který zároveň zpochybňuje.

[6] Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že kasační stížnost je nepřípustná podle § 104 odst. 3 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“). Krajský soud respektoval závazný právní názor NSS a správně uzavřel, že újma na právech stěžovatelky byla s ohledem na dřívější zveřejnění informací vyloučena. Závazný závěr NSS nepředstavuje skutkové zjištění, nýbrž právní posouzení významu nesporného skutkového stavu. Vyjádření odlišného subjektivního názoru krajského soudu v odůvodnění rozsudku nezpůsobuje jeho nepřezkoumatelnost, nesrozumitelnost či vnitřní rozpornost, jestliže krajský soud respektoval závazné závěry NSS.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

pokračování

[7] Kasační stížnost je přípustná a projednatelná.

[8] NSS předně uvádí, že kasační stížnost není nepřípustná, jak namítá žalovaný. Podle § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. *kasační stížnost je dále nepřípustná proti rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu* (zvýraznění doplněno). Již z jazykového znění uvedeného ustanovení je zjevné, že pro přípustnost opakované kasační stížnosti postačuje, pokud stěžovatel *namítá*, že se krajský soud neřídil závazným právním názorem NSS. To, zda tomu tak skutečně je, či nikoli, je již otázkou věcného posouzení kasační stížnosti. V nynější věci přitom stěžovatelka nejen formálně, ale i fakticky (k tomu srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 8. 7. 2008, č. j. 9 Afs 59/2007 - 56, č. 1723/2008 Sb. NSS) namítá, že krajský soud neposoudil věc tak, jak mu NSS uložil (bod 50 rozsudku č. j. 2 As 115/2025 - 55). Kasační stížnost je tedy přípustná.

[9] NSS neshledal, že by napadený rozsudek krajského soudu byl nepřezkoumatelný z důvodu vnitřní rozpornosti, jak stěžovatelka namítá. Je pravdou, že krajský soud v odůvodnění svého rozsudku uvedl, že se s názorem kasačního soudu týkajícím se zveřejnění poskytnutých informací prostřednictvím jiného rozsudku krajského soudu neztotožňuje a toto své stanovisko vysvětlil (bod 12), avšak následně ze závěru NSS vyšel. Objasnění vlastního stanoviska krajského soudu v takové situaci není součástí nosných důvodů rozhodnutí, nýbrž má pouze charakter poznámky vyslovené *obiter dictum*. Nejde tak o situaci vnitřní rozpornosti rozhodovacích důvodů krajského soudu (přiměřeně srov. usnesení NSS ze dne 21. 11. 2007, č. j. 8 As 52/2006 - 74, č. 1655/2008 Sb. NSS).

[10] Věcná argumentace stěžovatelky spočívá v zásadě na dvou námitkách. Předně stěžovatelka uvádí, že závěr NSS o veřejné dostupnosti poskytnutých informací není závazným právním názorem a krajský soud se od něj měl odchýlit a učinit vlastní skutková zjištění. Dále pak stěžovatelka namítá, že krajský soud se v rozporu se závazným pokynem kasačního soudu zaměřil pouze na otázku veřejnosti informací a nezabýval se argumentací účastníků řízení, tedy existencí důvodů pro odmítnutí poskytnout informace, resp. existencí převažujícího práva na informační sebeurčení stěžovatelky. První z těchto námitek neshledal NSS důvodnou, zatímco druhou ano.

[11] V bodě 47 rozsudku č. j. 2 As 115/2025 - 55 kasační soud uvedl: „NSS dospěl k závěru, že veškeré požadované informace jsou zejména v narativní části výše zmíněného rozsudku krajského soudu [č. j. 31 A 25/2024 - 85 – pozn. NSS] obsaženy (zmínit lze zejména body 5, 15, 17 až 23, 26 a 33).“ V bodě 49 uvedl soud nosné důvody (*ratio decidendi*), podle nichž „napadený rozsudek je nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů, neboť [...] nevyvrací argumentaci žalovaného, že šlo o informace, které by musely být poskytnuty bez ohledu na její [roz. žalobkynino] vyjádření.“ A konečně v bodě 50 pak NSS zavázal krajský soud k tomu, aby v dalším řízení znovu posoudil tuto otázku a „v rámci tohoto posouzení přihlédl i k tomu, že veškeré požadované informace se již ve veřejném prostoru nacházely.“

[12] Stěžovatelka i krajský soud se domnívají, že závěr NSS týkající se již zveřejněných informací je nesprávný, neboť skutečnosti popisované v citovaném rozsudku se vztahují k fázi předběžného šetření před zahájením přestupkového řízení, nikoli k přestupkovému

řízení, které bylo předmětem žádosti o informace (bod 12 nyní napadeného rozsudku). Krajský soud se však přesto cítil být vázán závěry NSS a rozhodl v souladu s nimi, aniž se zabýval dalšími namítanými skutečnostmi (bod 13 téhož rozsudku).

[13] Podle § 110 odst. 4 s. ř. s. *je krajský soud vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem ve zrušovacím rozhodnutí.* Zároveň platí, že i sám NSS je svým dříve vysloveným právním názorem vázán, rozhoduje-li za jinak nezměněných poměrů v téže věci o kasační stížnosti proti novému rozhodnutí krajského soudu.

[14] Závazným právním názorem je třeba rozumět ve zrušujícím rozsudku vyjádřený závěr o aplikaci a interpretaci práva, jež bylo nebo mělo být užito v rozhodované věci a jímž se tento soud zabýval ke kasačním námitkám, nebo jímž se zabýval nad jejich rámec v mezích § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. (již citované usnesení rozšířeného senátu č. j. 9 Afs 59/2007 - 56; shodně náleze Ústavního soudu ze dne 2. 7. 2019, sp. zn. III. ÚS 926/19, bod 17).

[15] Podle NSS představují závěry vyslovené v rozsudku č. j. 2 As 115/2025 - 55 ohledně informací obsažených v rozsudku č. j. 31 A 25/2024 - 85 závazný právní názor, resp. závěr o aplikaci práva v rozhodované věci, neboť kasační soud podrobně popsal, jaká zjištění učinil, a zejména jaké konsekvence z nich plynou pro rozhodovanou věc a jak na základě nich má krajský soud postupovat (rozsudek NSS ze dne 30. 1. 2009, č. j. 4 Ads 19/2008 - 188).

[16] V nynější věci nejde ani o situaci, kdy by byla kasační vázanost prolomena změnou skutkového stavu (usnesení rozšířeného senátu č. j. 9 Afs 59/2007 - 56), neboť na skutkovém stavu se mezi vydáním rozsudku č. j. 2 As 115/2025 - 55 a nyní napadeného rozsudku nic nezměnilo; ostatně stěžovatelka to ani netvrdí. Nedošlo ani k relevantní změně právní úpravy či judikatury.

[17] Závěry ohledně informací obsažených v rozsudku č. j. 31 A 25/2024 - 85 představují závazný právní názor kasačního soudu a krajský soud nepochybil, jestliže z nich při opětovném posouzení vyšel (body 12 a 13 napadeného rozsudku), neboť neměl možnost se od nich odchýlit. Zároveň ani NSS nyní nemá možnost se touto otázkou opětovně zabývat a přehodnocovat své dřívější závěry (ke kasační vázanosti přiměřeně srov. také nedávný náleze Ústavního soudu ze dne 31. 3. 2026, sp. zn. III. ÚS 3716/25). Tato část stěžovatelčiných námitek tedy není důvodná.

[18] Kasační soud však stěžovatelce dává za pravdu v tom, že rozsudek krajského soudu se skutečně nezabývá otázkami, které jej předcházející rozsudek NSS zavázal posoudit. Jak již soud shora uvedl, nosným důvodem pro zrušení předcházejícího rozsudku krajského soudu byla jeho nepřezkoumatelnost, neboť krajský soud v něm „*nevyrací argumentaci žalovaného, že šlo o informace, které by musely být poskytnuty bez ohledu na její vyjádření. Krajský soud v dalším řízení uvedenou otázku znovu posoudí, v té souvislosti se bude zabývat tím, zda by žalobní argumentace mohla vést k závěru, že požadované informace v důsledku převažujícího práva na informační sebeurčení poskytnuty být neměly.*“ (body 49 a 50; zdůraznění doplněno). Teprve posléze následuje již zmiňovaný dovětek o tom, že při této úvaze má krajský soud přihlídnout i k veřejnosti poskytovaných informací.

pokračování

[19] Jak upozornila stěžovatelka, posouzení (ne)existence důvodů pro odmítnutí poskytnutí požadovaných informací, resp. posouzení intenzity stěžovatelčina práva na informační sebeurčení v rozsudku krajského soudu v rozporu s výše uvedenou instrukcí NSS chybí. Krajský soud vyšel výhradně ze závěru o dřívějším uveřejnění poskytnutých informací a zbylými otázkami se nezabýval (bod 13 napadeného rozsudku).

[20] Úvaha krajského soudu v napadeném rozsudku tak neodpovídá tomu, co mu NSS uložil posoudit. Krajský soud se zaměřil výlučně na podpůrné kritérium veřejnosti informací a nezabýval se otázkami, které NSS označil jako klíčové pro (ne)důvodnost žaloby. Jinak řečeno, klíčová a jako primární je nadále otázka, zda se na požadované informace vztahuje výlučka podle zákona č. 106/1999 Sb. a zda by tedy žalovaný byl, či nebyl povinen informace poskytnout bez ohledu na vyjádření stěžovatelky. Vada nepřezkoumatelnosti, kterou NSS krajskému soudu v této souvislosti v předchozím rozsudku vytkl (bod 49 rozsudku č. j. 2 As 115/2025 - 55), tudíž dosud nebyla odstraněna a napadený rozsudek krajského soudu z tohoto důvodu nemůže obstát.

[21] Konečně pokud jde o poukaz stěžovatelky na to, že rozsudek krajského soudu stojí na skutečnostech, které nemají oporu ve spisovém materiálu, resp. jsou s ním v přímém rozporu (s. 4 kasační stížnosti), stěžovatelka tento svůj argument nijak blíže nekonkretizuje. Kasační soud se tedy touto zcela obecnou námitkou nemohl zabývat (usnesení NSS ze dne 15. 10. 2013, č. j. 2 Azs 13/2013 - 16).

IV. Závěr a náklady řízení

[22] Kasační stížnost je důvodná, a proto NSS zrušil napadený rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 věty první s. ř. s.). Krajský soud je v dalším řízení vázán závěry vyslovenými v tomto rozsudku (§ 110 odst. 4 s. ř. s.). Opětovně tedy žalobu posoudí a bude se zabývat všemi otázkami, jejichž zodpovězení mu NSS v rozsudku č. j. 2 As 115/2025 - 55 a také v tomto rozsudku uložil.

[23] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 3 věta první s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. června 2026

Sylva Šiškeová
předsedkyně senátu